

4 Februarie

**Duminica a XV a după Cincizecime. A
Învățătorului de lege care întreabă pe Isus.
Dupăprăznuirea Întâmpinării Domnului. Cuviosul
părinte Isidor Pelusiotul**

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.
Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi,

Troparul Învierii, glas 2

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești
Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât
cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe
cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile
cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase
Dumnezeul nostru, Mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul cuviosului, glas 8

Întru tine, Părinte, cu adevărat s-a mântuit cel după chip; că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos; și, astfel, ai învățat să disprețuiești trupul, căci este trecător; și să porți grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, cu îngerii împreună, se bucură, Cuvioase Isidor, spiritul tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, Bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe răscumpărătorul sufletelor noastre, cel ce ne-ai dăruit nouă și învierea.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 2

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și, cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mironosițelor femei Îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii; ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară, pe tine te laudăm, că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți am înviat și vieții ne-am învrednicit; Raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 2

Piatra mormântului neoprint a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele femeii, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obște cu aceștia prăznuim, întru mărirea și cinstirea Învierii Tale; și printr-înșii, Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară! Că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;

vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *T*ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 2

După Pătimire, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au Îngeri în mormânt și s-au înspăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 2

Antifonul I

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase! Și ne dă prilejuri să ne pocăim mai înainte de sfârșit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul II

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Dinților lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păstrează în Tatăl, prin Fiul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, că nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și întindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării moștenirea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din Sfântul Spirit izvorăște toată înțelepciunea; de aici este darul apostolilor, și cu daruri de biruință se încununează Martirii, și Profeții văd.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 2

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

Stih: **D**oamne Dumnezeul meu, întru Tine am nădărduit; mântuiește-mă de cei ce mă prigonesc. *(Ps. 7, 1)*

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 2

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a II-a a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 1-8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să ungă trupul lui Isus. Și dis-de-dimineată în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea

soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va răsturna nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și intrând în mor-mânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă în-spăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți discipolilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, într-o bunăvoință Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precucivioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfinților martiri Mina, Ermogen și Eugraf și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurăările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 2, din Octoih.

Canonul Praznicului, din Minei, glas 3.

Canonul cuviosului, glas 6, din Minei.

Catavasiile Întâmpinării Domnului, glas 3

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea preaîntrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu

totul rău, Domnul cel preaînalt, căci cu mărire S-a preamărit.

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia fuseserăm supuși cei ce n-am ascultat de porunca Ta, prin Crucea Ta a fost osândit; că, punându-se Ție împotriva ca unui mort, a căzut prin puterea stăpânirii Tale și neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc și începător al vieții celei nestricăcioase, în lume ai venit; că scutecele morții le-ai rupt cu învierea Ta, pe care toți o mărim, căci cu mărire s-a preamărit.

A Născătoarei

Mai presus decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea Fecioară; că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a Se întrupa în pântecele tău; Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Întâmpinării Domnului

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Să picure norii apă, că Soarele Hristos pe nor ușor a venit, ca un prunc în Templu, fiind purtat pe brațe preacurate. Pentru aceasta credincioșii să strigăm: Să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul cuviosului

Suspinul inimii mele celei zdrobite ascultându-l, Stăpâne, vindecă zdrobirea sufletului meu cea cumplită, Hristoase, cu rugăciunile Cuviosului Tău, ca un Atotputernic.

Prin lucrarea bunătăților, ca un înțelepțit de Dumnezeu, Isidore, suindu-te la vedere de Dumnezeu curată, arătat te-ai îmbogățit de arătarea cea veselitoare, fiind împreună cu Dumnezeu totdeauna.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Apropiindu-ți gura de paharul înțelepciunii, prea înțelepțește ai scos de acolo curgerea darurilor, cântând lui Dumnezeu cântare de biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca la un nor ușor a venit la tine Ziditorul, Stăpână Curată, ca să surpe ca un Puternic cele făcute de mână ale Egiptului, Hristos, Cel ce este Atotputernic.

Cântarea I a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 2

Irmos:

Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Făptura la patima Ta s-a schimbat, văzându-te, cu chip sărăcăcios, de cei fără de lege batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeiască.

Din țărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit și, fiind iarăși risipit în țărâna morții prin păcat, Hristoase, coborându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile oamenilor s-au înfricoșat de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credință te cinstim.

Canonul Întâmpinării Domnului

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu scump Sângele Tău.

Cel Unul-Născut din Tatăl mai înainte de veci, Prunc Unul-Născut din Fecioară nestricată S-a arătat, lui Adam tinzându-i mâna.

Canonul cuviosului

Cu istețimea cugetului, văzând pururea pomenite arătat firea lucrurilor, printr-înșa ai ajuns nerătăcit la pricina cea începătoare, ca un curat de Dumnezeu cuvântător.

Punându-ți viața arătat ca o gândire de moarte, purtătorule de Dumnezeu de trei ori fericite, ai omorât pricinile patimilor celor trupești, fiind cuprins de dragostea nepătimirii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Bucurându-te ai urmat după Hristos, purtând Crucea Părinte cu nevoință tare, și cu Dânsul te-ai asemănat, cât a fost cu putință prin curăția vieții.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Peste legile firești născând pe Stăpânul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai stricat blestemul neascultării celei dedemult, izvorând izvorul binecuvântării.

Cântarea a III a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu scump Sângele Tău.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul cuviosului, glas 4

Alt luceafăr pe tine Biserica aflându-te întru sine, cu fulgerele cuvintelor tale luminându-se strigă către tine: Bucură-te preafericite de Dumnezeu înțelepțite Isidore.

Sedealna cuviosului, glas 3

Carte a înțelegerii învățaturii alcătuită cu bogăția credinței, te-ai arătat prin Spiritul Cel Preacurat, descoperind cele dumnezeiești, celor ce le trebuiește, și învisterind viață, celor ce poftesc. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 8

Născutu-Te-ai din Maică, Cuvinte cel fără început, adusu-Te-ai în Biserică, Împăratul măririi, și bătrânul bucurându-se Te-a primit în brațe, strigând: Acum eliberează, pe cel ce l-ai păzit după cuvântul Tău, Cel ce bine ai voit să mântuiești ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stat-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnezeuul meu, nestrigând, Stăpâne, aducând judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Patima Ta, Hristoase.

Prin Patima Ta săbiile vrăjmașului au pierit, iar cetățile potrivnicilor prin coborârea Ta în iad s-au surpat, și îndrăzneala tiranului s-a biruit.

A Născătoare

Pe tine liman de mântuire și cetate nebiruită te știm toți credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, mântuiești din primejdii sufletele noastre.

Canonul Întâmpinării Domnului

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din Maică nepătată, în Biserica măririi Tale arătat-Te-ai ca un Prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta.

Bucurându-te Simeoane tănuitorule al celor negrăite, Născătoarea de Dumnezeu a strigat: Pe Cuvântul Hristos, Cel ce S-a făcut Prunc, Care S-a vestit ție de demult de la Spiritul Sfânt, primește-L în brațe, strigându-i Lui: Umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Canonul cuviosului

Supunându-te lui Hristos, Cuvioase, averea care ți s-a dat, ca un rob bine-plecat din-destul o a împărțit, și Stăpânul tău te-a învrednicit pe tine bucuriei celei negrăite.

Trecând deplin noianul înțelepciunii, ai câștigat mărgăritarul cel frumos, ca un bun neguțător, și

te-ai îmbogățit numai cu această comoară nesfârșită.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminându-te de Dumnezeiescul Spirit, tuturor ai trimis ca un soare razele cuvintelor tale, poftind mântuirea credincioșilor, descoperitorule de cele dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat sunt negrăite și nepricepute la cei de pe pământ, și la cei din Cer tainele nașterii tale celei cuvioase lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din Maică nepătată, în Biserica măririi Tale arătatu-Te-ai ca

un Prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ca pe un cedru ai sfârâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te, Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

A Născătoarei

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți, care și-au pus nădejdea în tine, mântuire cu pace din strâmtorarea cea potrivnică să le dăruiască.

Canonul Întâmpinării Domnului

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de Îngerii măririi înconjurat, a strigat: O, eu, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul întrupat, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Cunoscând dumnezeiescul bătrân mărirea cea mai înainte arătată, de demult prorocului, și văzând pe Cuvântul de mâinile Maicii ținut, a strigat: o, Curată, Bucură-te! Că cuprinzi ca un scaun pe Dumnezeu, lumina cea neînserată, și pe Cel ce stăpânește pacea.

Canonul cuviosului

Cu omorârea patimilor, Preaînțelepte făcându-te afară din trup, prin dragoste ai vorbit cu Dumnezeu, Cel ce este Lumina cea preacurată

și prealuminată, Care numai curățire cere de la om.

Cu dumnezeiască lumina Ta, Bunule, luminându-se acum purtătorul de Dumnezeu, s-a făcut stâlp cu totul luminos, trimițând tuturor dumnezeieștile raze ale dumnezeieștii lumini, și gonind întunericul necunoștinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce voiește ca un Bun să se mântuiască toți, te-a arătat pe tine, Preaînțelepte, povătuitor celor rătăciți, ca să întorci pe mulți spre calea mântuirii, Isidore de trei ori fericite, Părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru adevăr cu gura și cu sufletul te mărturisim pe tine, cu totul fără prihană, preabună Stăpână a lumii, că ai născut pe Dumnezeu întrupat, și pe tine Curată te pun înaintea cu credință apărătoare vieții.

Cântarea a V a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de Îngerii măririi înconjurat, a strigat: O, eu, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul întrupat, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 2

Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit, celor vinovați dăruindu-Ie iertare cu sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a intrat de demult în lume moartea, și prin unul Fiul lui Dumnezeu s-a arătat învierea.

A Născătoarei

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și rămâi în veac fecioară, arătând semnele adevăratei Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

Canonul Întâmpinării Domnului

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu.

În Sion Tu Te-ai pus piatră de poticneală celor neplecați, și piatră de sminteală, iar credincioșilor neclintită mângâiere.

Canonul cuviosului

Cu engolpionul încercărilor împodobindute ca un preot, purtătorule de Dumnezeu, cu trupul, și cu sufletul, cu aceiași socotință înțelepțește ai hotărât a supune pe cel rău, celui mai bun, vrednicule de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Egiptul patimilor, și al desfătării cercându-l, tare l-ai bătut Mărite, cu lovirile înfrânării Părinte, lauda sihaștrilor, netezind petrecerea credincioșilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce poartă toate cu putere dumnezeiască, și le ține împreună ca un Milostiv, întrupându-Se Preacurată, Se ține ca un Prunc în brațele tale, Cel împreună veșnic, și de o Ființă cu Tatăl.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeuul meu.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Sculatu-Te-ai din mormânt, Mântuitorule atotputernice; și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine; și Adam împreună se veselește, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Icosul Învierii

Tu ești lumina celor întunecați, Tu ești învierea tuturor și viața oamenilor, și pe toți împreună i-ai înviat, puterea morții, Mântuitorule, prădând și porțile iadului zdrobind, Cuvântule; și morții, văzând minunea, se mirau și toată zidirea împreună se bucură întru învierea Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și mărim și laudăm toți coborârea Ta, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Sinaxar

În această lună, în ziua a patra, Duminica a XV a după Cincizecime, amintirea Cuviosului Părinte Isidor Pelusiotul.

Pentru ale lui rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Spiritului, Cel ce este binecuvântat și preamărit.

N-ai răbdat, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit și l-ai mântuit cu sângele Tău, făcându-Te om, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruință, s-au înspăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulțumitor, Stăpâne, ai venit să-l robești cu mâna, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

A Născătoarei

Sfânta sfintelor te cunoaștem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenuntită; că tuturor credincioșilor ai izvorât nestricăciune prin dumnezeiască nașterea ta.

Canonul Întâmpinării Domnului

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nepătată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te laudăm, cântând cu dreaptă credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Lui Adam celui ce locuiește în iad, merg să-i vestesc, și Evei să-i aduc bună vestire, Simeon a strigat, cu prorocii dănuind: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul cuviosului

La întărirea credinței te-a pus Stăpânul pe tine Părinte ca pe un soare, ca să luminezi cu lumină înțeleghătoare sufletele, celor ce neîncetat strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Spălat-ai întinările trupului și ale sufletului, Fericite, cu curgerile lacrimilor, și făcându-te lumină celor de pe pământ, purtătorule de Dumnezeu, pe toți ai învățat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stând pe temeiul cel neclintit al credinței, pe tine Maica lui Dumnezeu cea fără prihană te mărturisim Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu mai presus de fire. Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, Preacurată.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nepătată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând și răcorind pe cei credincioși care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roșită, cu cutremur s-au mirat cetele

îngerilor de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o într-o nemurire prin ridicarea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulțumire cântă Ție poporul cel ales, Hristoase, strigând Ție: Înghițitu-s-a moartea cu adevărat într-o biruință.

A Născătoare

Tu, pe Cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce dumnezeiește și omenește a viețuit, în pântecul fără de sămânță L-ai zămislit și în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Canonul Întâmpinării Domnului

În focul cel mistuitor uniți fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați într-o toți vecii.

Poporule al lui Israel, văzând pe Emmanuel, mărirea ta, Prunc din Fecioară, înaintea dumnezeiescului sicriu, acum dănuiește, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul cuviosului

Ca o jertfă cuvântătoare ai adus toată viața ta, Părinte, spre miros de bună-mireasmă lui Hristos Dumnezeu, Care S-a spânzurat pe Cruce; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Având ca o moștenire de mult preț cuvintele tale cele însuflețite, înmulțești avuția și după moarte la toți credincioșii, care înalță pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Înfrumusețatu-te-ai Preafericite cu frumusețea cuvintelor tale, că te-ai arătat condei

Spiritului Sfânt, scriind cu bunăcredință cunoștința Lui cea dumnezeiască, celor ce preaînălță pe Hristos întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Către acoperământul tău năzuiesc, ceea ce ești cu totul fără prihană, și sprijinitoare vieții mele te pun acum înaintea ta, care mai presus de minte ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

*Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

În focul cel mistuitor uniți fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 2

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată, o mărim.

Lemnul cel de trei ori fericit al preacuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpățânii, ca în rai, Mântuitorule, și adăpat fiind cu sângele și cu apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viață ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, și firea omenească care zăcea jos în temnița iadului ridicând-o, ai pus-o să șadă pe scaunul Tatălui, cu aceasta venind Tu, închinându-ne Ție, Te mărim.

A Treimii

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o ființă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeu și neîmpărțită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată și una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu credință laudând-o credincioșii, o mărim.

Canonul Întâmpinării Domnului

*Stih: **N**ăscătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește pe toți cei ce nădăjduiesc întru tine.*

*Stih: **N**ăscătoare de Dumnezeu, Fecioară, bună ajutoare a lumii, acoperă-ne și ne păzește de toată nevoia și necazul.*

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

*Stih: **D**e Dumnezeu primitorule, Dreptule Simeon, vino și ridică pe Hristos, pe Care L-a născut Preacurata Fecioară Maria.*

*Stih: **Î**mbrățișează cu mâinile bătrânul Simeon, pe Făcătorul Legii și Stăpânul a toate.*

*Stih: **N**u Mă țin pe Mine bătrânul, ci Eu îl țin pe dânsul, fiindcă acesta cere eliberare de la Mine.*

*Stih: **C**lește tainic, cum porți Cărbunele? Cum hrănești pe Cel ce toate le hrănește?*

Pentru cei nou-născuți, de odinioară, se aducea jertfă o pereche de turturele, sau doi pui de porumbei; pentru aceea dumnezeiescul bătrân și înțeleapta Ana prorocița, Celui născut din Fecioară și Fiul cel născut din Tatăl, Care a venit la Templu, slujindu-I, L-au preamărit.

*Stih: **O**, fiică a lui Fanuel, vino și stai împreună cu noi și mulțumește lui Hristos Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu.*

*Stih: **S**fânta Ana cea înțeleaptă mai înainte prorocește cele înfricoșătoare, mărturisind pe Ziditorul cerului și al pământului.*

*Stih: **N**ecuprinse sunt de îngeri și de oameni cele ce s-au făcut de tine Maică, Fecioară Preacurată.*

*Stih: **P**orumbița cea preacurată, mielușeaua cea neîntinată, aduce pe Mielul și Păstorul în Templu.*

Datu-mi-ai mie, strigat-a Dreptul Simeon, bucuria mântuirii Tale, Hristoase! Primește pe slujitorul Tău, care a sfârșit de lucrat în umbra Legii, pe slujitorul propovăduitor al harului celui nou, care cu laudă Te preamărește.

*Stih: **O**, Hristoase, Împărate al tuturor, dă biruință asupra vrăjmașilor credincioșilor robilor Tăi.*

*Stih: **O**, Hristoase, Împărate al tuturor, dă-mi lacrimi fierbinți, ca să plângă sufletul meu pe care rău l-am piedut.*

Canonul cuviosului

Ca o rază a luminii a strălucit cuvântul Darului în sufletul tău, Preafericite, și prin tine tot pământul s-a umplut de lumina lui; de care cei ce ne împărtășim lăudăm comoara înțelepciunii tale, Părinte.

Urmând învățăturilor celor părintești, cugetătorule de Dumnezeu, cu gând dumnezeiesc ne-ai învățat a ne închina unei Firi în trei Fețe, și a o cinsti teologhisind, nezidită, fără începere, Care izvorăște lumină tuturor credincioșilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Aflând răsplătirile ostenelilor tale, și apucând în ceruri viață nesfârșită, cere mântuire, celor ce laudă pomenirea ta preaînțelepte fericite Isidore, stând înaintea scaunului Mântuitorului, împreună cu îngerii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu Cuvântul luând fără stricăciune chip stricăcios, pe oameni i-a îmbrăcat cu nestricăciune, sălășluindu-Se cu bunăvoința Tatălui, într-o tine cea plină de Dar. Pentru aceea cu totul fără prihană, împreună cu oștile cele cerești pe tine te mărim.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a II-a. A Învierii

Piatra văzând-o răsturnată, Purtătoarele de mir s-au bucurat, că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt, și acela le-a zis lor: Iată Hristos a înviat, spuneți învățăcelilor, împreună și lui Petru: Mergeți degrabă în muntele Galileei: acolo vi se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

A Născătoarei

Un înger a adus Fecioarei acest: Bucură-te, mai înainte de conceperea ta, Hristoase, și un înger a răsturnat piatra mormântului tău; acela, în locul întristării, semne de bucurie negrăită, iar acesta, în locul morții, pe tine dătător de viață vestindu-te și mărimdu-te, și vestind femeilor și cunoscătorilor învierea.

La Stihoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 2, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te mărește, Doamne; că prin cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit

nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la învierea Ta, piatra mormântului Tău mormânt a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel Dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Binefăcătorule al tuturor, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Vărsat-au mir cu lacrimi la mormântul tău femeile și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit ele: A înviat Domnul.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Să laude neamurile și popoarele pe Hristos Dumnezeuul nostru, Care de voie pentru noi Crucea a răbdat și în iad până a treia zi a fost, și să se închine Învierii Lui celei din morți, prin care s-au luminat toate marginile lumii.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeuul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Răstignitu-Te-ai și Te-ai îngropat, Hristoase, precum ai voit, prădat-ai moartea ca un Dumnezeu și Stăpân, dăruind lumii viață veșnică, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. *(Ps. 9, 1)*

Cu adevărat călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra, de mai mare minune pe noi ne-ați învrednicit; au cunoștință străjerii, cărora ieșind de la mormânt le-ați zis: Ziceți, că noi dormind au venit ucenicii și L-au furat pe El. Și cine fură mort, mai ales și gol ? Însuși a înviat cu a Sa putere ca un Dumnezeu, lăsând și în mormânt cele de îngropare ale Sale. Veniți de vedeți iudeilor, cum n-a rupt pecetea Cel ce a călcat moartea, și

neamului omenesc viață nesfârșită a dăruit, și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a II a a Învierii, glas 2

Cu miresme venind femeile, cele ce au fost cu Maria, și nepricepându-se, cum vor putea să-și dobândească dorința, piatra s-a arătat răsturnată, și dumnezeiesc tânăr liniștind tulburarea sufletului lor; că a zis: A înviat Isus Domnul; pentru aceasta vestiți vestitorilor lui învățăcei, să alerge în Galileea, și să-l vadă înviat din morți, ca pe un Domn și dătător de viață.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

**Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.**

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci**

urmează ecteniile și dezlegarea deplină (Apolisul).

Preotul: **M**iluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale, ale cuviosului părinte Isidor Pelusiotul a cărui pomenire facem, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.